
Novitates Theriologicae

PARS 15 • 2022

*Інформаційний бюлетень
Українського теріологічного товариства НАН України
p-ISSN 2709-491X • e-ISSN 2709-4928*

Теріологія в Україні. Частина 2

Збірник наукових статей
за редакцією І. Загороднюка

Київ • 2022

Теріологія в Україні. Частина 2. За редакцією І. Загороднюка. Українське теріологічне товариство та Національний науково-природничий музей НАН України, Київ, 2022. 292 с. (Серія: *Novitates Theriologicae*; Pars 15).

Theriology in Ukraine. Part 2. Edited by I. Zagorodniuk. Ukrainian Theriological Society and National Museum of Natural History, NAS of Ukraine, Kyiv, 2022. 292 pp. (Series: *Novitates Theriologicae*; Pars 15).

З нагоди 50-річчя теріологічного товариства підготовлено трилогію, яка включає довідник про 100 визначних дослідників минулого (частина 1), довідник про сучасних теріологів та постатей, дотичних до теріології (частина 2), і огляд досліджень за науковими центрами та регіонами (частина 3). У поточному випуску нариси про сучасних теріологів наведено для вікової групи 60+. Всі нариси підготовлені за єдиною схемою: 1) резюме та біографія, 2) внесок в теріологію, 3) захоплення та відзнаки. Всі статті супроводжено англійськими резюме.

On the occasion of the 50th anniversary of the theriological society, a trilogy was prepared, which includes a directory of 100 outstanding researchers of the past (part 1), a directory of modern theriologists and persons related to theriology (part 2), and an overview of research by scientific centres and regions (part 3). The current issue contains essays about modern theriologists of age group 60+. All essays are prepared using a unified scheme: 1) summary and biography; 2) contribution to theriology; 3) hobbies and awards. All articles have English summaries.

Редколегія *Novitates Theriologicae*:

З. Баркасі (заступник голови), А. Волох, С. Гащак, І. Дикий, І. Євстаф'єв, І. Смельянов, С. Жила, І. Загороднюк (голова), О. Киселюк, М. Коробченко, І. Мерзлікін, Е. Різун, З. Селюніна, В. Тищенко, С. Харчук, П. Хоєцький.

Редактор англійських текстів: Золтан Баркасі

Впорядкування, редагування, верстка: Ігор Загороднюк

Редактор українськомовних текстів: Сергій Харчук

Novitates Theriologicae

Pars 15 • 2022

Bulletin of the Ukrainian Theriological Society
Бюлетень Українського Теріологічного Товариства

<http://terioshkola.org.ua/ua/novitates.htm>

p-ISSN 2709-491X • e-ISSN 2709-4928

ЗМІСТ

Передмова

Зміст	1–5
Теріологія й теріологи в Україні 1970–2020-х років (від упорядника) (<i>І. Загороднюк</i>)	6–9

Сучасні теріологи (А–Д)

Антонець: Антонеч Надія Вікторівна — дослідниця ссавців заповідних екосистем (<i>І. Загороднюк, П. Чегорка</i>)	10–12
Булахов: Валентин Леонтійович Булахов: бути щасливим — працювати за покликанням (<i>В. Кочет, М. Трифанова</i>)	13–16
Вискушенко: Вискушенко Андрій Петрович — зоолог, еколог, викладач, наставник (<i>Д. Вискушенко, Т. Андрійчук</i>)	17–19
Волох: Волох Анатолій Михайлович — теріолог, мисливствознавець, фахівець заповідної справи (<i>І. Мітій</i>)	20–23
Гайченко: Гайченко Віталій Андрійович — зоолог, радіоеколог, педагог (<i>І. Загороднюк, І. Ємельянов</i>)	24–27
Гашак: Сергій Гашак — радіоеколог, зоолог, дослідник чорнобильської зони (<i>С. Паскевич, І. Загороднюк</i>)	28–31
Гулай: Гулай Володимир Іванович — дослідник мисливської фауни (<i>І. Шейгас, І. Загороднюк</i>)	32–35
Довганич: Ярослав Довганич — дослідник теріофауни Карпат (<i>Б. Годованець, І. Загороднюк</i>)	36–38
Домніч: Домніч Валерій Іванович — теріолог, мисливствознавець, педагог (<i>Н. Лебедева, І. Загороднюк</i>)	39–42
Дулицький: Дулицький Альфред Ізраїльович — зоолог, еколог, епізоотолог, педагог (<i>А. Сироткіна, І. Загороднюк</i>)	43–46

Сучасні теріологи (Є–К)

Ємельянов: Ємельянов Ігор Георгійович — зоолог, теріолог, еколог (<i>І. Загороднюк</i>)	47–50
Євтушенко: Євтушенко Єлизавета Христіанівна — дослідниця теріофауни Криворіжжя і прилеглих територій (<i>В. Стригунов</i>)	51–53
Жежерін: Ігор Жежерін — теріолог, дослідник землерийок степу та їх екології (<i>І. Загороднюк</i>)	54–56
Жила: Сергій Жила — теріолог, природоохоронець, краєзнавець (<i>І. Загороднюк</i>)	57–60
Жукова: Наталя Жукова — дослідниця морфології, ембріології та еволюції травної системи кажанів і китів (<i>І. Загороднюк</i>)	61–63
Загороднюк: Ігор Загороднюк — зоолог, теріолог, засновник Теріологічної школи (<i>І. Ємельянов, З. Баркасі</i>)	64–67
Зиков: Олександр Зиков — теріолог, колектор, таксидерміст (<i>І. Загороднюк</i>)	68–70
Ільєнко: Ільєнко Микола Микитович — зоолог, морфолог, педагог (<i>Ю. Куцоконь</i>)	71–73
Киселюк: Олександр Киселюк — теріолог, еколог, природоохоронець, дослідник ссавців Карпат (<i>І. Загороднюк</i>)	74–77
Кормиліцина: Кормиліцина Віра Василівна — зоолог, епізоотолог, мисливствознавець, дослідник гірських фаун (<i>А. Сироткіна, І. Загороднюк</i>)	78–80
Корчинський: Олександр Васильович Корчинський — зоолог, дослідник теріофауни Карпат (<i>А. Крон, К. Очеретна</i>)	81–83
Котлярів: Олег Котлярів — теріолог, експериментатор, дослідник мінливості гризунів (<i>І. Загороднюк</i>)	84–86
Крохмаль: Олексій Крохмаль — геолог, мікротеріолог, біостратиграф, палеогеограф плейстоцену (<i>М. Комар</i>)	87–89
Куруц: Наталя Василівна Куруц — дослідниця комахоїдних ссавців Карпат, зоолог, педагог (<i>А. Крон</i>)	90–92

Сучасні теріологи (Л–П)

Легейда: Іван Легейда — теріолог, дослідник коловодних ссавців та їхньої ролі в екосистемах (<i>І. Загороднюк</i>)	93–96
Лисенко: Валерій Лисенко — мисливствознавець, еколог, педагог (<i>Н. Сурядна, І. Загороднюк</i>)	97–100
Лобков: Володимир Олексійович Лобков: життя, віддане Природі (<i>Ю. Олійник, Ю. Суворов</i>)	101–104
Мерзлікін: Ігор Романович Мерзлікін — дослідник та мандрівник (<i>І. Загороднюк</i>)	105–107

Михальов: Михальов Юрій Олексійович — дослідник китоподібних Південної півкулі та Чорного моря (<i>С. Бушуєв</i>)	108–111
Моськіна: Ольга Дмитрівна Моськіна — дослідниця мікротеріофаун кайнозою України і Казахстану (<i>У. Науменко, І. Загороднюк</i>)	112–114
Наконечний: Ігор Наконечний — медичний теріолог, зоолог, еколог (<i>А. Волох</i>)	115–118
Несін: Валентин Антонович Несін — дослідник дрібних ссавців неогену та антропогену України (<i>І. Загороднюк</i>)	119–121
Олійник: Юрій Олійник — теріолог, морфолог, педагог (<i>В. Лобков</i>)	122–124
Пахомов: Пахомов Олександр Євгенович — теріолог, новатор та ідейний генератор (<i>М. Шульман</i>)	125–128
Песков: Песков Володимир Миколайович — зоолог, дослідник мінливості та морфологічного різноманіття ссавців (<i>І. Ємельянов</i>)	129–131
Підопригора: Раїса Іванівна Підопригора — невтомна трудівниця системи відділів особливо-небезпечних інфекцій СЕС (<i>І. Мерзлікін</i>)	132–134
Пилипчук: Олег Ярославович Пилипчук — зоолог, еволюційний морфолог, історик науки й техніки (<i>О. Червоненко, І. Загороднюк</i>)	135–137
Покинтьчерета: Василь Покинтьчерета — дослідник фауни Карпат та природоохоронець (<i>І. Загороднюк</i>)	138–140
Поліщук: Поліщук Ігор Костянтинович — зоолог, еколог, природоохоронець, дослідник степу (<i>І. Загороднюк</i>)	141–143
Придатко: Василь Придатко-Долін — натхненник української школи біотогеоінформатики (<i>Г. Коломицев</i>)	144–147
Пучков: Пучков Павло Васильович — дослідник вимирань великих ссавців плейстоцену та неогену (<i>І. Загороднюк</i>)	148–150

Сучасні теріологи (Р–Я)

Рева: Рева Олександра Антонівна — теріолог та педагог (<i>М. Шульман</i>)	151–153
Рековець: Рековець Леонід Іванович — палеотеріолог-польовик, педагог, музеолог (<i>О. Крохмаль</i>)	154–157
Рідуш: Богдан Рідуш — палеогеограф, геоморфолог, геолог, палеотеріолог, археолог (<i>Я. Поп'юк</i>)	158–161
Рогатко: Інна Рогатко — теріолог, еколог, один з організаторів Українського теріологічного товариства (<i>І. Загороднюк</i>)	162–165
Роженко: Микола Роженко — теріолог, мисливствознавець, природоохоронець (<i>О. Дятлова, І. Загороднюк</i>)	166–168
Ружіленко: Надія Ружіленко — дослідниця теріофауни Канівщини та хижих ссавців Середнього Подніпров'я (<i>І. Загороднюк</i>)	169–171

Русев: Русев Іван Трифонович — еколог, теріолог, епізоотолог (<i>І. Загороднюк</i>)	172–175
Селюніна: Зоя Володимирівна Селюніна та її дослідження фауни й питань охорони природи Причорномор'я (<i>І. Загороднюк</i>)	176–179
Семенов: Юрій Семенов — палеотеріолог, дослідник еволюції хижих ссавців (<i>Д. Іванов</i>)	180–183
Сіренко: Віктор Сіренко — дослідник і захисник фауни приазовських степів (<i>І. Загороднюк</i>)	184–186
Сологор: Катерина Сологор — теріологиня, дослідниця фауни та екофізіології рукокрилих України (<i>М. Білецька</i>)	187–189

Сучасні теріологи (Т–Я)

Титар: Володимир Титар — дослідник фауни, фахівець у галузі моніторингу та моделювання еконіш та ареалів (<i>І. Загороднюк</i>)	190–192
Федорченко: Олександр Федорченко — дослідник фауни Дунаю та один з ініціаторів Теріошколи (<i>І. Загороднюк</i>)	193–195
Філіпчук: Філіпчук Неоніла Степанівна — теріолог та педагог (<i>О. Лашкова</i>)	196–198
Ходикіна: Зоя Ходикіна — дослідниця степових гризунів та їхніх ектопаразитів (<i>І. Загороднюк</i>)	199–201
Чегорка: Петро Чегорка — зоолог, природоохоронець, краєзнавець, дослідник природи Подніпров'я (<i>І. Загороднюк</i>)	202–204
Шевченко: Людмила Шевченко — теріолог, музеолог, провідний фахівець Національного науково-природничого музею (<i>І. Загороднюк, Є. Улюра</i>)	205–207
Шейгас: Ігор Шейгас — мисливствознавець, зоолог, розробник засад ведення мисливського господарства (<i>І. Загороднюк</i>)	208–210

Колектори і таксидермісти

Антонович: Віктор Антонович — колектор і таксидерміст, співробітник зоологічних музеїв Києва (<i>І. Загороднюк</i>)	211–214
Бондаренко: Валеріан Миколайович Бондаренко — таксидерміст і дослідник китів (<i>Л. Прокопчук, І. Загороднюк</i>)	215–218
Вернер: Микола Вернер — теріолог, дослідник і колектор ссавців Поділля (<i>І. Загороднюк</i>)	219–221
Вобленко: Вобленко Олександр Сергійович — зоолог, викладач, дослідник та захисник природи (<i>Л. Рековець, Л. Кузьменко</i>)	222–224
Водзіцький: Єжи Водзіцький — визначний збирач теріологічних колекцій Львівського університету (<i>І. Шидловський, А. Затушевський, С. Питель</i>)	225–227
Головушкін: Михайло Головушкін — зоолог, колектор, мандрівник (<i>І. Загороднюк</i>)	228–231

Губарев: Губарев [Микола Григорович] — колектор та автор нових таксонів (<i>І. Загороднюк</i>)	232–235
Ємельянова: Ірина Ємельянова — дослідниця і колектор ссавців України та Азії (<i>А. Затушевський, С. Питель-Гута</i>)	236–238
Зоря: Олександр Зоря — колектор, епідеміолог, знавець теріофауни Харківщини (<i>І. Загороднюк, О. Марковська</i>)	239–242
Ізотов: Георгій Ізотов — дослідник сов'язних пелеток та колектор зоологічних зразків 1930-х років (<i>І. Загороднюк</i>)	243–245
Лубкіни: Брати Олексій і Семен Лубкіни — відомі таксидермісти (<i>І. Загороднюк</i>)	246–248
Переверзів: Переверзів як природознавець, дослідник, мандрівник та колектор (<i>І. Загороднюк, Є. Улюра</i>)	249–252
Пржебильський: Леонід Пржебильський — зоолог, колектор, дослідник ссавців Київщини (<i>І. Загороднюк, Є. Улюра</i>)	253–255
Розанов: Михайло Розанов — зоолог, природоохоронець, колектор, дослідник фауни Криму, Кавказу та Паміру (<i>І. Загороднюк</i>)	256–258
Янушевич: Марія Янушевич та Галина Бенедюк — дослідниці ссавців і колектори теріологічних колекцій Львова (<i>М. Марців, І. Дикий</i>)	259–261

Музеологи й аніمالісти

Аверін: Всеволод Аверін — майстер і натхненник української школи аніمالістики та книжкової графіки (<i>В. Придатко-Долін</i>)	262–265
Вознюк: Вознюк Марія — дослідниця ссавців і завідувач зоомузею Львівського університету (<i>І. Шидловський, С. Питель-Гута</i>)	266–268
Гавриленко: Гавриленко Микола Іванович — природознавець, зоолог, краєзнавець, музеолог (<i>С. Харчук, І. Загороднюк</i>)	269–272
Глікман: Геннадій Глікман — майстер української школи аніمالістики (<i>В. Придатко-Долін</i>)	273–276
Дибовський: Бенедикт Дибовський — природодослідник і теріолог (<i>І. Шидловський, С. Питель-Гута</i>)	277–279
Писарева: Лідія Михайлівна Писарева — теріолог, музеолог, завідувачка Зоологічного музею Київського університету (<i>І. Загороднюк</i>)	280–282
Портенко: Леонід Портенко — зоолог, учасник експедицій в Арктику та на Далекий Схід (<i>В. Придатко-Долін</i>)	283–286
Шевченко: Тарас Шевченко — художник-аніمالіст (нотатки для теріологів) (<i>В. Придатко-Долін</i>)	287–290

Хроніка та інформація

Про видання <i>Novitates Theriologicae</i>	291

Теріологія й теріологи в Україні 1970–2020-х років (від упорядника)

Ігор Загороднюк

Національний науково-природничий музей НАН України (Київ)
e-mail: zozzag@ukr.net; orcid: 0000-0002-0523-133X

ZAGORODNIUK, I. Theriology and mammalogists in Ukraine in the 1970s–2020s (from the editor). — The publication about modern mammalogists contains an overview of the biography and achievements of senior colleagues (60+), thanks to whom modern scientific schools and centres, research directions and traditions in social work were formed. The features of the galaxy of senior colleagues who became role models, teachers, opponents, and consultants for many young scientists are briefly considered. An additional section of the issue is devoted to a review of contributions of colleagues who are involved in the development of theriology, in particular collectors, taxidermists, museologists, and animal artists. Information about the specifics of formation of essays, their structure and scope is also provided; the names of people whose participation was especially valuable in organizing this issue are listed and they are acknowledged.

Вступне слово

Сучасні теріологічні дослідження в Україні мають специфіку, яка відрізняє їх від досліджень попередніх періодів. Вони розвиваються стало, тільки коли мова йде про такі галузі, як робота з колекціями, господарсько-важливими видами (надто мисливською фауною), модельними об'єктами тощо. Жодних «традиційних» досліджень у природі, обліків загоном, пастко-лініями чи на маршрутах тепер немає, і це ознака сьогодення. Попри те, що дикі й свійські ссавці наповнюють усе життя людей, вони все рідше стають об'єктом уваги науковців. Багато з сучасників пережили цей перехід болісно: нові часи дають дані, які неможливо порівнювали та об'єднувати в єдині часові ряди чи єдині вибірки з даними 20–50-річної давнини.

Узагальненої інформації про сучасних дослідників і дослідження в мережі небагато, і фактично вся вона зводиться до профілів у наукових соцмережах (ResearchGate, Scopus, Publon, LinkedIN, Orcid, Google Scholar та ін.). Проте, звичайно, така інформація обмежується посиланнями на джерела публікацій і наукометрією. Інша «крайність» — панегірики з приводу ювілеїв авторитетів, яких буває чимало, проте які з'являються все рідше. Важко, скажімо, уявити такий текст про Ігоря Михайловича Шейгаса, одного з провідних і безкомпромісних науковців системи Держкомлісу й ключового мисливствознавця, якому наступного року виповнюється 70 років, проте якого й на

його 60 не згадали, або про гнаного за принципові позиції Сергія Миколайовича Жилу, одного з найкращих знавців природи Полісся й біології хижих і ратичних, першокласного фахівця в галузі природоохоронного менеджменту.

Усі ми докладали зусиль, щоби виправити ситуацію з браком відомостей про колег, дописуючи нариси на сайті Українського теріологічного товариства та в українському сегменті Вікіпедії, проте повноцінні нариси створювалися майже виключно про людей минулого. Подібне узагальнено у попередньому випуску (Загороднюк 2022), сучасники ж «перебувають» у процесі розвитку, тому підсумки давати зарано і головне ще може бути попереду. Проте підсумки вже зробленого варто робити тепер, щоб розуміти, як і куди все розвивається. Надто з нагоди 50-річчя нашого товариства.

Ідея видання

Цей випуск присвячено колегам, що нині й, сподіваюся, ще довго й плідно працюватимуть у галузі науки та тим, хто мав визначні успіхи, проте з роками змінив спеціальність або вирішив відпочити на пенсії. Про всіх дотичних написати не можна, тому обсяг обмежено переліком науковців, які досягли поважного віку (60+) і які переважно вже здобули свої найбільші перемоги, проте попереду ще узагальнення, монографії, рецензії, експертизи, довідники, підручники та інші форми роботи, яку, власне, і довіряє доля їм з огляду на набуті ними досвід і знання.

Тому, звісно, це — довідник, не панегірик, не некролог і не реклама. Це наша спроба узагальнити те, що вже відбулося і стало частиною нашої спільної історії, і наша особлива форма підтримки товариства, що в умовах жакливної війни має йти й іде під давнім гаслом «ніхто не забутий».

На щастя, обсяг інформації, доступної у мережі, про колег сучасності загалом достатній для підготовки нарисів навіть за умови, якби автор не знав ніколи особисто героя нарису. Тим паче, коли ми знаємо їх і їхні доробки, цінуємо зроблене і, зокрема й те, що вважаємо дуже важливим, проте те, що не набуло необхідного рівня визнання, хоча й заслуговує на це. І ще важливо показати, що такі здобутки досягаються не статусами, а талантами, натхненням і щоденною копіткою працею, незалежно від того, досягнуто це в рамках якогось технічного завдання, бюджетної теми чи власної ініціативи. Очевидно, що наукова діяльність — це творчість, пошук, ніколи і ніким не гарантований успіх, це натхнення, бажання розібратися, досягти розуміння і донести це до інших. Тобто здійснити основну функцію наукового знання — зробити його доступним, верифікованим і запущеним у колообіг.

Тому науковці залишаються самими собою не тільки на роботі, але в кожну годину, відпущену їм, — хоч це робота (яка є одночасно й хобі), хоч відпустка (а що це таке?), хоч мандрівка, хоч заняття спортом та якісь пристрасті життя, яким підвладні всі. У кожному стані науковці залишаються дослідниками і звернуть увагу, скажімо, на цікаву знахідку незалежно від ситуації,

в якій це сталося, а так само й серед ночі можуть сісти записати якісь мудрі думки, щоби зафіксувати певний етап осмислення, що йде по суті неперервно, проте що може бути затерто скоро іншими думками.

Зібрати цей блок нарисів було вкрай непросто, оскільки запити на біографічну інформацію нерідко закінчувалися образами, суть яких можна визначити словами «ще рано про мене писати некролог». Такі запити насторожували колег, хоча й змінювали їх, оскільки примушували самому оцінити зроблене і зрозуміти важливість виокремлення подальших пріоритетів. На щастя, ніхто з героїв нарисів за час підготовки видання не пішов з життя. І це тішить, хоча ми знаємо чимало прикладів передчасного фіналу, як це було в яскравих спалахах Олександра Кондратенка або Олександра Зорі.

Окремим блоком цього випуску є нариси про колег, що дотичні до теріології або мають значний вплив на неї — колекторів, таксидермістів, музеологів, анімалістів. Такі нариси підготовлено за тією самою схемою. Їх небагато, 23, і межа між колекторами та дослідниками або колекторами й музеологами є часом умовною, тому в якомусь новішому виданні, очевидно, будуть і перестановки та переоцінки, проте наразі це впорядковано саме так.

Методичні зауваги

Усі методичні особливості роботи з підготовки й упорядкування нарисів описано у вступній статті до попереднього випуску (Загороднюк 2022), включно з розділами «Джерела» (персональні профілі, публікації про науковців, архіви установ, аналіз публікацій дослідників, аналіз колекцій і етикеткових даних, текстові звіти й фотозвіти про конференції, інформація від інших колег¹ тощо), «Автори» (як правило, близькі колеги, соратники й учні героїв нарисів, проте було чимало відмов, що додало роботи упоряднику; урешті є нариси майже про всіх нині або донедавна активних теріологів старшого віку), «Скорочення» (вжиті стандартні чи відомі у спеціальній літературі скорочення, з анотованим списком, включно з ІЗАН, ННПМ, УТТ, с. н. с.). Щодо скорочень варто повторити деякі з них, дотичні до цього випуску:

ННПМ² та ІЗАН — Національний науково-природничий музей та Інститут зоології НАН України; УжНУ, ХНУ та інші подібні — Ужгородський і Харківський національні університети; ЗМКУ, ЗМД, МПХУ та ін. — Зоологічний музей Київського національного університету, Зоологічний музей ім. Б. Дибовського Львівського НУ, Музей природи Харківського НУ (більше про акроніми тут: Загороднюк & Шидловський 2014); УТМР та УТТ — Українське товариство мисливців і рибалок та Українське теріологічне товариство НАН України³.

¹ Надто стосовно теріологів, що залишилися в окупації або перебувають в евакуації без доступу до засобів зв'язку, а також колег, що пішли у «глибоку пенсію» і не йдуть на контакт.

² Для ННПМ зоологічну і палеонтологічну колекції позначають ННПМ-з та ННПМ-р.

³ До 1991 р. як УВ ВТТ — Українське відділення Всесоюзного теріологічного товариства.

Усі нариси підготовлено за єдиною схемою, яка включає бібліографічний блок (назва, автор, афіліація, резюме англійською та українською), три розділи про героя нарису — біографічну довідку (з портретом), розділ про внесок у розвиток теріології, розділ про інші особливості (чесноти, захоплення, відзнаки тощо), а також бібліографію дослідника і про дослідника (до 10 джерел). В окремих випадках вміщено +1 фото з циклу професійної активності дослідника (переважно в роботі). Загальний обсяг нарисів — 3–4 сторінки у заданому форматі, залежно від обсягу даних.

Подяки

Насамперед важливо сказати про команду, яка готувала це видання. Спільно з автором передмови, який виступив упорядником і науковим редактором, значні зусилля до планування змісту та редагування текстів доклали Золтан Баркасі (надто англомовні частини) та Сергій Харчук (українськомовні частини). Чимало корисних порад нами отримано від редакторів суміжних зоологічних видань — Галини Городиської та Наталії Новиченко.

При підготовці найскладніших за пошуком інформації нарисів значну допомогу надали Тетяна Атемасова, Галина Бумар, Вікторія Константінова, Елеонора Король, Арпад Крон, Людмила Ластікова, Юрій Олійник, Валентина Рязанцева, Анна Сіроткіна, Ігор Шидловський. Важливими були уточнення різних фактів (у частині випадків і авторська участь) від зоологів старшого покоління — Олега Федоровича Головача, Ігоря Георгійовича Смельянова, Наталії Федорівни Жукової, Людмили Миколаївни Прокопчук, Леоніда Івановича Рековця, Юрія Олексійовича Семенова, Неоніли Степанівни Філіпчук, Людмили Сергіївни Шевченко.

Література

Загороднюк, І., І. Шидловський. 2014. Акроніми зоологічних колекцій України. *В кн.: Зоологічні колекції та музеї*. За ред. І. Загороднюка. ННПМ НАН України, Київ, 33–43.

Загороднюк, І. 2022. Визначні постаті та дослідницькі центри в історії української теріології (про ідею видання). *Novitates Theriologicae*, **14**: 7–14.

ЗАГОРДНЮК, І. Теріологія й теріологи сучасності в Україні 1970–2020-х років (від упорядника). — Видання про теріологів сучасності присвячено біографіям і доробкам колег старшого покоління (60+), завдяки яким формувалися сучасні наукові школи й центри, напрямки досліджень і традиції у товариській роботі. Стисло розглянуто особливості плеяди старших колег, які для багатьох молодих науковців стали прикладом наслідування, вчителями, опонентами, консультантами. Додатковим розділом випуску став огляд внесків колег, які причетні до розвитку теріології, зокрема колекторів, таксидермістів і музеологів, художників-аніمالістів. Наведено відомості про особливості формування нарисів, їх структуру й обсяг; перелічено імена людей, участь яких була особливо цінною при впорядкуванні цього випуску бюлетеня, яким висловлено подяки.